

РЕШЕНИЕ

№ 3569

гр. София, 27.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **11500** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.197, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във връзка с чл.121, ал.2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма],[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от И. С., срещу Решение №ПО-110/27.10.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0002603/21.09.2021г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от Г. Ш., старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране".

Според жалбоподателя Решението е незаконосъобразно, тъй като в него не се съдържат аргументи, доказващи необходимостта от направеното обезпечение. Настоява, че липсва мотивирано искане и основания за налагане на мерките. Твърди, че нито управителя, нито счетоводителя са били уведомени, че органа по приходите иска да извърши преглед на оригиналните счетоводни документи. Счита, че постановление изх. № С210022-023-0002603/21.09.2021г. е незаконосъобразно поради нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, като не е извършен анализ как е формиран предполагаеми размер, за наличието на обезпечителна нужда, както и преценка доколко налагането на сочените обезпечителни мерки няма да доведе до сериозно възпрепятстване на дейността на дружеството.Иска отмяна на ПНПОМ изцяло.Претендира разности.

Ответникът, иска отхвърляне на жалбата и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Предмет на оспорване е Решение № ПО-110/27.10.2021г. на директора на ТД на НАП С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С210022-023-0002603/21.09.2021г. издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от Г. Ш. - старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от лице, имащо интерес от обжалване и при изчерпан административен контрол.

Настоящият състав приема, че не е налице отпаднал интерес от обжалване, поради това че с последващо Определение по адм.д. 473/22г. на Административен съд София град са продължени обезпечителните мерки, доколкото последното е издадено при изменена фактическа обстановка.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Съображенията за това са следните:

С искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПОМ) №Р-22221521002037-039-001/20.09.2021г. е направено предложение да бъдат наложени мерки за предварително обезпечаване на задълженията на [фирма],[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от И. С., които ще бъдат установени в резултат на ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221521002037-020-002/16.07.2021г.

Отразено е в искането, че очакваният размер на задължението е от 35824,00лв./тридесет и пет хиляди осемстотин двадесет и четири лв./главница и лихва към 20.09.2021г. Въз основа на Искането на 21.09.2021г. от старши публичен изпълнител при ТД на НАП [населено място], Г. Ш., е издадено процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни марки, с което е наложен заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в [фирма] и „Централна Кооперативна Банка“, за сумата от 35824,00лв. Същото е мотивирано с това, че ще се затрудни събирането на публично вземане в предполагаем размер на задължението от 35824,00лв./тридесет и пет хиляди осемстотин двадесет и четири лв./ главница и лихва към 20.09.2021г.

Срещу Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е подадена жалба по административен ред, доводите в която са идентични с тези в

настоящото производство.

Административният орган е разгледал жалбата и приложените към административната преписка доказателства и в резултат е потвърдил ПНПОМ с Решение №ПО-110/27.10.2021г. на директора на ТД на НАП С. при следните мотиви:

В Решението е посочено, че налагането на предварителни обезпечителни мерки няма характер на същинско принудително изпълнение, а по - скоро е гаранция за бъдещо , предвид факта, че тези мерки се налагат във фазата на процеса, когато все още задължението не е ликвидно и изискуемо, но в същото време е дадена законова възможност на органа по приходите при установяване на обстоятелства по чл.121, ал.1 от ДОПК да предприеме мерки за предварително обезпечаване на вземанията, какъвто е и настоящият случай.

Излага становище, че не е нарушена нормата на чл.121, ал.3 от ДОПК, съгласно която предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечението върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето и не спират извършваната от лицето дейност.

Настоява, че не е нарушена нормата на чл.208, ал.1 от ДОПК, съгласно която предварителните обезпечителни мерки следва да са съразмерни с размера на публичните вземания.

Отбелязва, че съгласно чл.199, ал.1, ал.2 или ал.3 от ДОПК лицето има право да предложи на публичния изпълнител замяна на един вид обезпечение с друго равностойно обезпечение, но това не е сторено.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното Решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния съгласно чл.197, ал.1 ДОПК административен орган и в рамките на неговите правомощия, при спазване на административнопроизводствените правила и в необходимата форма. Същото се отнася и до контролирания с обжалваното Решение акт, а именно потвърденото ПНПОМ.

Съобразно разпоредбата на чл.197, ал.3 ДОПК съдът отменя наложената обезпечителна мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; не съществува изпълнително основание и не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 ДОПК и чл.195, ал.5 ДОПК. Тази правна регламентация предопределя и обхвата на съдебната проверка.

Не е налице първата предпоставка за отмяна ПНПОМ, доколкото липсват данни и доказателства длъжникът да е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

На следващо място, не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, тъй като обезпечителните мерки са предварителни, т. е. не се предприемат за обезпечаване на вече установени и изискуеми публични вземания и следователно не е приложимо

изискването за съществуване на изпълнително основание.

Ето защо, съдът намира, че в настоящия случай не са налице основания за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3 от ДОПК. От една страна, длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа. От друга страна, публичният изпълнител е спазил условията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК за налагане на предварителните обезпечителни мерки - до него е направено мотивирано искане от органа по приходите; наложената възбрана е с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Наложените обезпечителни мерки няма да затруднят сериозно дейността на жалбоподателя, доколкото запорът е наложен върху банкови сметки, но не са налице доказателства за наличието на парични суми в заповираните банкови сметки.

Правилно административният орган е посочил в мотивите си, че въпросът относно размера на предполагаемите публични задължения на задълженото лице, не следва да бъде обсъждан в настоящото производство, доколкото същият е от компетентността на органа по приходите, извършващ ревизията и за когото възниква задължение за изготвяне на ревизионен доклад и ревизионен акт съгласно нормите на ДОПК. Единствено в рамките на самото ревизионно производство се установяват съответните задължения на ревизирувания субект за проверявания период и относно евентуалните възражения по наличието или размера на тези задължения законодателят е регламентирал друг ред за разглеждане, поради което е недопустимо произнасяне по тях в настоящото производство.

Основателно е съображението и, че приложението на института на предварителното обезпечаване не е обвързано с наличието на установени и изискуеми публични вземания, а дори напротив-налагането на предварителни обезпечителни мерки представлява изключение от правилото на чл.195, ал.1 от ДОПК и касае задължения в очакван размер.

Следва да се има предвид, че разписаната с текста на чл. 121, ал. 1 от ДОПК цел на предварителните обезпечителни мерки е да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на задълженото лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Същевременно съгласно чл.195, ал.2 от ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Разгледани във взаимовръзка, тези норми навеждат на извода, че налагането на предварителни обезпечителните мерки се извършва по преценка на органите по приходите. Доколкото ПНПОМ представлява индивидуален административен акт, то съгласно нормата на чл.59, ал.1, т.4 АПК при издаването му следва да бъдат посочени фактическите и правни основания за това. В случая са посочени правните основания и конкретните факти, конкретната съпоставка, от която е изведено заключението за наличие на опасност за затруднение удовлетворяване на

евентуалното вземане на Държавата с оглед евентуалния бъдещ размер. Съдът намира, че е съобразено изискването на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, съгласно което предварителните обезпечителни мерки следва да се налагат върху активи, обезпечаването на които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето или ако това не е възможно, налагането им да не води до нейното спиране.

В оспореното решение са изложени допълващи мотиви досежно необходимостта от налагане на обезпечителните мерки, както и относно това, че се касае за изключение от правилото за обезпечаване само на изискуеми и установени вземания. Посочено е още, че при предприемане на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност по отношение размера на предполагаемото задължение. В тази връзка правилно възраженията на жалбоподателя са преценени като неоснователни. Мотивите в потвърдителното решение на директора на ТД на НАП – С. съставляват мотиви на акта, съгласно ТР № 4/75 на ВКС.

Предвид изложеното, жалбата като неоснователна и недоказана следва да бъде оставена без уважение, а оспореното Решение - потвърдено.

С оглед изхода на спора и своевременно стореното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски по делото във вид на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено.

Производството по чл.197, ал.2-4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл.161, ал.1, изр.3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл.78, ал. 8, във връзка с ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100лв. до 200лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева. (сто лева).

По изложените съображения и на основание чл.197, ал.4, във връзка с чл.197, ал.3 от ДОПК, във връзка с чл.121, ал.2 от ДОПК, Административен съд – София [населено място] отделение, 18 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма],[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от И. С., срещу Решение №ПО-110/27.10.2021г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. №С210022-023-0002603/21.09.2021г., издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, от Г. Ш., старши публичен изпълнител при ТД на НАП С., Дирекция "Събиране", като НЕОСНОВАТЕЛНА.

ОСЪЖДА [фирма],[ЕИК], [населено място], [улица], представлявано от И. С. да заплати на Териториална дирекция на НАП – С. сумата от 100 лева. (сто лева) съдебно - деловодни разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: